MADDENİN ÖZÜNDE OLAN VE MADDEYİ MEYDANA GETİREN SANAL PARÇACIK: "MELEKUT"TUR

Böylece Biz, İbrahim'e, yakin (ilim sahiplerinden) olsun diye; 'göklerin ve Arz'ın'(evrenin) 'melekût'unu(özünü-ruhunu) gösterdik.
[ENAM(6)/75]

Göklerin, Arz'ın ve Allah'ın yarattığı 'her şeyin melekutu'na(en temel yapıtaşı-özü-ruhu) bakmıyorlar mı(incelemiyorlar mı)? (En temel yapıtaşı-özü-ruhu olan 'melekut'a ulaştıklarında), onların ecellerinin yaklaştığı umulur. Ondan(melekuttan) sonra hangi söze inanacaklar?
[ARAF(7)/185]

De ki: "Her şeyin melekutu(en temel yapıtaşı-özü-ruhu), kimin elindedir? Ki O, (her şeye) yakın-komşuyken, Kendisine yakın-komşu olunamaz, şayet biliyorsanız."
[MÜMİNUN(23)/88]

"Her şeyin 'melekût'u(en temel yapıtaşı-özü-ruhu) elinde bulunan (Allah), ne Yüce'dir! Sizin dönüşünüz O'nadır."
[YASİN(36)/83]

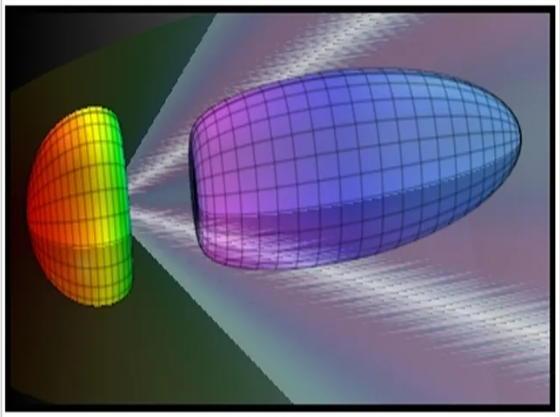

Takyon görseli. Takyon ışık hızından daha hızlı hareket ettiği için, eğer yanımızdan bir takyon geçseydi, teorik olarak, parçacığın göründüğünü ve zıt yönlere gittiğini görürdük.

Evrenimiz, ışık hızından hızlı giden takyon parçacıkları tarafından domine ediliyor olabilir mi?

Takyonlar, hipotetik olarak kabul edilen ancak varlığı henüz kanıtlanamamış, ışık hızından daha hızlı giden parçacıklardır. Özellikle sicim teorisi takyonların varlığını öngörmektedir. Sicim teorisinin bazı hesaplarında 'negatif kütle karesine' (imajiner kütle) sahip durumlar ortaya çıkmakta. Bu durum da takyonların varlığına işaret etmektedir. Ancak bu parçacığın varlığı henüz kağıt üstünde mümkün. Çünkü ışık hızından hızlı gitmek sebep-sonuç zincirini yani nedenselliği bozuyor ve anlaşılması güç bir takım zorluklar doğuruyor. Örneğin, bu hızda hareket eden bir cisim için zamanda geriye gitmek mümkün olur, sonuçlar sebeplerden önce gerçekleşir vb.

Yakın zamanda yapılan iki çalışma takyonlarla ilgili konuyu tekrar gündeme taşıdı. Mart 2024'de Wisconsin Üniversitesi'ndeki araştırmacıların makalesine göre, evrendeki karanlık maddenin gerçek doğası takyonlar olabilir. Fizikçiler karanlık maddenin henüz ne olduğunu bilmiyorlar ancak araştırmacılar, takyonlarla dolu genişleyen bir evrenin başlangıçta genişlemesini yavaşlatıp daha sonra yeniden hızlanabileceğini hesaplıyorlar. Evrenimiz şu anda karanlık enerji olarak bilinen bir olgu tarafından yönlendirilen bir hızlanma aşamasındadır; dolayısıyla bu takyon kozmolojik modeli potansiyel olarak hem karanlık enerjiyi hem de karanlık maddeyi aynı anda açıklayabilir.

Bu yaklaşımı test etmek için araştırmacılar teoriyi bir Supernova üzerinde denedi ve güvenilir sonuçlar elde etti. Ancak daha çok test ve kapsamlı bir yaklaşıma ihtiyaçları var.

Öte yandan, Varşova ve Oxford Üniversitelerindeki araştırmacıların Temmuz 2024'de yayınladıkları makaleye göre, takyon parçacıkları özel görelilik teorisi ile uyuşturulabilir. Genel kanı takyonların nedensellik ilkesini ihlal ettiği için görelilik ile uyuşmadığı yönündeydi ancak bu çalışma bu kanının temelsiz olduğunu ortaya koyuyor. Özetle, takyonları içeren kuantum süreçlerinin olasılıklarını doğru bir şekilde hesaplayabilmek için hem geçmiş hem de gelecek durumlarının bilinmesi gerektiği fark edilmiştir. Bu farkındalık, takyon teorisinin karşılaştığı zorlukları aşmış ve teoriyi matematiksel olarak tutarlı bir hale getirmiştir.

Baş araştırmacı Andrej Dragon şunları söylüyor:
"Fizikte geleceğin şimdiyi etkileyebileceği fikri, yani şimdinin geleceği belirlemesi yerine geleceğin şimdiyi belirlemesi, yeni bir düşünce değildir. Ancak, bugüne kadar bu tür bir görüş en iyi ihtimalle bazı kuantum fenomenlerinin alışılmadık bir yorumu olmuştur ve bu sefer teori bizi bu sonuca zorladı. Takyonlara 'yer açmak' için durum uzayını genişletmek zorunda kaldık."

Araştırmacılar genişletilmiş sınır koşullarının teoride yeni bir kuantum dolanıklık türü oluşturduğunu öne sürüyor. Bu dolanıklık, geleneksel teorilerde mevcut değildir ve geçmiş ile geleceği birleştirir. Ayrıca, takyonların sadece matematiksel bir olasılık mı yoksa bir gün gözlemlenebilecek gerçek parçacıklar mı olduğu sorusu gündeme gelmektedir.

Araştırmacılar takyonların, evrenin erken dönemlerinde maddenin oluşumunu sağlayan kendiliğinden simetri kırılması sürecinde kritik bir rol oynadığını öne sürüyorlar. Bu hipotez, simetri kırılmadan önce Higgs alanı uyarılmalarının, vakumda ışık hızını aşan hızlarda hareket edebileceğini belirtir. Bu, takyonların maddenin oluşum sürecindeki önemini ve evrenin erken dönem dinamiklerini anlamamızda yeni bir bakış açısı sunabilir.

SONUÇ

Maddenin özünde yer aldığı, ışık hızından daha hızlı hareket ettiği ve sanal kütleli olduğu düşünülen takyonların varlığı halihazırdaki fiziksel teorilerle çelişmiyor; aksine görelilik ve sicim teorileri bu parçacıkların var olmasına imkân tanıyor. Yine de takyonlar gerçekte mevcut mu bunu bilmiyoruz. Ama eğer bu sanal kütleli parçacıklar varsa; maddenin özünde olup madde olmayan, sanal parçacık olan melekut ile örtüşen birçok yönü olduğunu görüyoruz. Biz bunu seneler önce **BÜYÜK PATLAMA** yazımızda şöyle ifade etmiştik:

"... Süpersicim kuramında ışıktan hızlı, kütlesiz "takyonlar"ın işin içine girmesi; "titreşen sicim enerjiler"in, "melekut"tan doğduğunun bizce bir kanıtıdır. Nitekim bu "takyon" probleminden kurtulmaya çalışan sicim teorisyenleri, "süper simetri" ve "süpereş parçacıklar" ön görmekte; bu parçacıkların ortaya çıkacağını ümit etmektedirler...

"Bizce sonsuza yakın "titreşen sicimler"in, boşluk enerjisi diye ifade edilen "sanal enerji alanı"nın, maddeye kütlesini ve özelliklerini verdiği sanılan ve Tanrı parçacığı olarak adlandırılan Higgs parçacığı-alanının, evrenimizin açılımını hızlandırdığına inanılan "kara enerji"nin kaynağı, işte bu "melekut" ve "melekut alanı"dır. Bu gerçeğe ulaşamayan bilim insanları, "melekutun potansiyelleri"ne başka başka isimler vermişlerdir. Çünkü astrofizik biliminin, Planck aralığında söyleyecek sözü yoktur ve olamayacaktır da. "Melekut"un yaratılmasıyla başlayan "sıfır noktası"ndan, 10 üzeri eksi 43 saniyeye kadar olan Planck aralığında bilimin işlemediğini biliyoruz. Yani insanoğlu evrenlerin bu aşamasını açıklamak için gerçek vahye muhtaçtır.

"İster "sıfır noktası enerjisi", ister Higgs alanı-okyanusu, isterse "boşluk uzayı-alanı-enerjisi", isterse de "karanlık enerji" densin; bunların hepsi, tek bir gerçeğin farklı yansımalarından başka bir şey değildir. Bu gerçek de "melekut alan enerjisi"dir. Bu "melekut alanı", görünmez bir ağ gibi tüm atomaltı evreni birbirine bağlamış ve kuşatmıştır. Bu alanda bir kez etkileşime girmiş olan her hangi iki parçacık, uzay-zamanda sonsuza kadar "tanışır ve bilişirler".

"Evrenin "büyük patlama" sonucu süper genişlemesini, normal genişlemesini ve nispeten yakın bir zamanda genişlemesinin hızlanmasını da yöneten "melekut alan enerjisi"dir. Bu "sanal alan enerjisi"; "Melekut"un, "enerji iplikçikleri"ne, "kuark-gluon sıvısı"na ve diğer temel kuantum parçacıklarına dönüşmesi sırasında ortaya çıkan "arka-plan enerjisi"dir. Evrenimiz ve tüm paralel evrenler; bu alanın içinde doğdu, gelişti, genişledi, şimdi de kaderine doğru ilerliyor ve tekrar kendi üzerine kapanacaktır."

Derleyen: Furkan Dp

Yaklaşan Saat, 16/07/2024

Kaynaklar:

1) Dr. Halil Bayraktar, "Büyük Patlama, Evren Teorileri ve "Kur'an Evreni", yaklasansaat.com

2) phys.org/news/2024-07-physicists-tachyons-special-theory.html

3) livescience.com/physics-mathematics/dark-matter/the-universe-may-be-dominated-by-particles-that-break-causality-and-move-faster-than-light-new-paper-suggests